

[P. N. Petersen (Røjlø).]

disse bestræbelser, og ikke mindst gælder dette på det humanitære område i tilfælde af, at der udbryder krige; vi ved erfaringsmæssigt, hvad dette kan føre med sig af forskellig art. Det glæder mig, at man nu også har taget civilbefolkningen med, det er noget nyt, men det er på høje tid, at også den kommer med.

Når man har rejst spørgsmålet om, hvorvidt disse konventioner nu har nogen værdi; så må vi jo være ganske på det rene med, at den første betingelse for, at de kan få værdi, er, at der også bliver gjort noget fra de forskellige landes side, for at denne tankegang mere og mere kan trænge ind de forskellige steder, hvor der er brug for det.

Vi fra vor side kan på det varmeste anbefale ratifikationen af konventionerne.

Udenrigsministeren (Ole Bjørn Kraft): Jeg takker de ærede ordførere for den tilslutning, som de har givet til ratifikationen af disse konventioner. Det er godt, at der er nogle områder, hvor alle kan samles, ikke mindst når det er et område af denne karakter, hvor det drejer sig om den mest humane behandling af mennesker under de vanskeligst tænkelige forhold.

I anledning af de udtalelser, som ordføreren for socialdemokratiet (Ernst Christiansen) fremsatte med henblik på spørgsmålet om at udbrede kendskab til konventionerne i befolkningen, skal jeg, i overensstemmelse med hvad det ærede medlem hr. Malchau allerede har sagt, sige, at denne sag har været optaget til overvejelse i ministeriet, og at resultatet er blevet, at vi fra udenrigsministeriets side har indbudt en delegation fra Norge og Sverige til at komme til København i den allernærmeste fremtid for med et sagkyndigt dansk udvalg at diskutere spørgsmål, som rejser sig i anledning af konventionernes endelige vedtagelse.

Allerede på et udenrigsministtermøde i Oslo i begyndelsen af oktober rejste jeg spørgsmålet om et nordisk samarbejde på dette område. Forholdet er jo det, at der er en række punkter, hvor det vil være nødvendigt at foretage fortolkning af, hvad disse konventioner betyder, de forskellige meninger, der fra de forskellige landes side kan lægges i dem, og det må da anses for at være af væsentlig betydning, at den fortolkning, som vi foretager her i Norden, er af ensartet karakter for derigennem at give den den størst mulige støtte.

Det er også hensigten under disse forhandlinger at drøfte spørgsmålet om udbredelse af kendskabet i befolkningerne til konventionerne. Det ærede medlem hr. Ernst Christiansen og andre ærede medlemmer, der har udtalt sig derom, har jo nemlig fuldstændig ret i, at en del af værdien af disse aftaler består i, at befolkningen kender de rettigheder, som konventionerne giver dem, så at de i en given situation vil være i stand til med styrke at hævde dem, og det ærede medlem hr. Ernst Christiansen har ret i, at der kan være en lang række situationer, hvor det virkelig er af betydning at kunne stå på sin ret, og hvor man f. eks. fra en besættelsesmagts side vil vige tilbage for en åbenbar retskrænkelse, som man under andre omstændigheder ikke ville vige tilbage for. Der foreligger fra besættelsestiden her i Danmark adskillige eksempler på, at i tilfælde, hvor folkerettens regler blev hævdet, veg de tyske besættelsesmyndigheder tilbage for at foretage handlinger, som de måske ellers ikke ville have tøvet med at udføre. Det er en meget vigtig opgave, og vi må tage både undervisningen i skolerne og radioen i brug, men jeg skal gerne bringe det ærede medlems tanke om informering af hjemmeværnet videre til det pågældende udvalg. Tanken er iøvrigt at søge udarbejdet en kortfattet redegørelse for, en slags håndbog i disse spørgsmål, som man så kan overveje at udsende. Måske vil det ligefrem være naturligt, således som tiderne er, at lade enhver husstand i Danmark få en redegørelse for de væsentligste af disse bestemmelser, så at man har dem og i en given situation kan drage nytte af dem, ligesom jeg går ud fra, at befolkningen i den kommende tid også på andre områder vil blive underrettet om, hvilken holdning den i en given situation skal indtage. Dér vil jeg gerne slutte mig til den tanke, det ærede medlem fremsatte om hjemmeværnet. Det vil ikke mindst for denne del af befolkningen være af værdi ganske klart at vide, hvilken ret den i en given situation har overfor en eventuel besættelsesmagt.

Jeg takker iøvrigt for de udtalelser, der er faldet, som viser, at vi kan forvente en hurtig vedtagelse af forslaget her i tinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.